

สารศิษย์เก่า แพทยฯ ม.อ.

Newsletter of the Alumni Association of PSU MEDICINE

รายชื่อกิจกรรมบริหารสมาคมศิษย์เก่า คณะแพทยศาสตร์ (ชุดที่ 11)

(วาระ:บริหารงาน 1 มกราคม 2565 - 30 กันยายน 2566)

คณะที่ปรึกษาที่ปรึกษา

1. รศ.นพ.กิตติ ล้อมอภิชาติ
2. รศ.นพ.สุเมธ พิธวุฒิจิต
3. รศ.นพ.สุธรรม ปิ่นเจริญ
4. รศ.นพ.พูนศักดิ์ พุทธิวิบูลย์

คณะที่ปรึกษาสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์

1. คณบดีคณะแพทยศาสตร์ (รศ.นพ.เรืองศักดิ์ ลีธนาภรณ์) รุ่น 6
2. ศ.นพ.วีระพล จันทร์ดิษฐ์ รุ่น 1
3. ศ.เกียรติคุณ นพ.พิเชษฐ อุดมรัตน์ รุ่น 2
4. นพ.เจษฎา จงไขบุญพัฒน์ รุ่น 3
5. ผศ.นพ.กมลประจักษ์ ตย์คานนท์ รุ่น 3
6. รศ.นพ.สมชาย ทั้งไพศาล รุ่น 4
7. ศ.นพ.กรีธา ธรรมคำภีร์ รุ่น 5
8. ผศ.นพ.เกียรติศักดิ์ ราชบริรักษ์ รุ่น 7
9. นพ.ยอร์น จิระนคร รุ่น 8
10. นพ.ธงชัย เลิศวิไลรัตนพงศ์ รุ่น 10
11. นพ.ไพศาล ดั่นคุ้ม รุ่น 10
12. นพ.ไตรยฤทธิ์ เตมหิวงค์ รุ่น 11
13. รศ.นพ.คมกริช ฐานิสโร รุ่น 12

คณะกรรมการสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์

1. นพ.นพวิทย์ คณาวงค์พัฒน์	รุ่น 8	นายกสมาคม
2. ผศ.นพ.สิทธิโชค อนันต์เสรี	รุ่น 7	กรรมการ
3. นพ.ศักดิ์วุฒิ รัตตานุกุล	รุ่น 8	อุปนายกภายนอก
4. นพ.บุญประสิทธิ์ กฤตย์ประชา	รุ่น 10	กรรมการ
5. ผศ.นพ.ธนระรัตน์ บุญเรือง	รุ่น 14	อุปนายกภายใน
6. ผศ.นพ.ธนพันธ์ ชูบุญ	รุ่น 18	กรรมการ
7. ผศ.นพ.สุภาพร โรยมณี	รุ่น 22	เหรียญกษาปณ์
8. นพ.ทัศนัย อธิรเสนา	รุ่น 29	ประชาสัมพันธ์
9. นพ.ศุภโชค ก่อวิวัฒน์สกุล	รุ่น 33	นายทะเบียน
10. พญ.ณัฐยา พรหมวัง	รุ่น 35	ปฏิคม
11. นพ.วงศ์กร เข้าวินิจฉัย	รุ่น 36	กรรมการ
12. นพ.สุพงศ์ วรรณรามาพันธ์	รุ่น 37	กรรมการ
13. ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา (นพ.กรกช มะลิวรรณกุล)	รุ่น 27	เลขาธิการ
14. นายกลัสมิตร นักศึกษาคณะแพทยศาสตร์		กรรมการ

กองบรรณาธิการสารศิษย์เก่าแพทย์ ม.อ.

1. คณบดีคณะแพทยศาสตร์	ที่ปรึกษา
2. นายกสมาคมศิษย์เก่า	ที่ปรึกษา
3. ศ.เกียรติคุณ นพ.พิเชษฐ อุดมรัตน์	บรรณาธิการกิตติมศักดิ์
4. นพ.ศักดิ์วุฒิ รัตตานุกุล	บรรณาธิการ
5. รศ.นพ.วิวัฒน์ วัฒนอมเกียรติ	บรรณาธิการรอง
6. อ.นพ.วิฑู พฤษภานันต์	บรรณาธิการรอง
7. อ.นพ.กรกช มะลิวรรณกุล	บรรณาธิการรอง
8. พญ.กรองแก้ว ทองเรืองสุกใส	กองบรรณาธิการ
9. นพ.ทัศนัย อธิรเสนา	กองบรรณาธิการ
10. ผศ.ดร.นพ.วรุตม์ อุ่นจิตสกุล	กองบรรณาธิการ
11. ผศ.นพ.คมุต์ม์ จารุธรรมโสภณ	กองบรรณาธิการ
12. นส.ศุจิรัตน์ เรืองเรืองกุลฤทธิ์	กองบรรณาธิการ
13. นายวิสิทธิ์ แดงอ่อน	กองบรรณาธิการ

สารศิษย์เก่า แพทย์ ม.อ.

(Newsletter of the Alumni Association of PSU Medicine)

ปีที่ 36 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

จัดทำโดย: สมาคมศิษย์เก่า คณะแพทยศาสตร์

สารบัญ | Content

หน้า

บรรณาธิการแถลง	3
สารจากคณบดี	4
สารจากนายกสมาคม	5
You receive (the Recognition) :	
• พญ.มิ่งขวัญ สุพรรณพงศ์ (ผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม)	6
ศิษย์เก่าผู้ทรงคุณค่า :	
• นพ.นิตี เหตานุรักษ์ (รองอธิบดีกรมควบคุมโรค)	12
บทความพิเศษ :	
• รางวัลที่ตราตรึงใจในชีวิต : (ศ.เกียรติคุณ นพ.พิเชษฐ อุดมรัตน์)	17
รอบรู้คณะแพทยศาสตร์	
• ประมวลภาพ Homecoming Night@Bangkok	21
• ประมวลภาพ พิธีพระราชทานปริญญาบัตร และพิธีมอบ ใบประกอบวิชาชีพเวชกรรม	22

สวัสดีครับ อย่างเข้าสู่กลางปี 2566 สารศิษย์เก่า แพทย์ ม.อ. ซึ่งเป็นสื่อกลาง ของพวกเราฉบับนี้ มีเรื่องราว และสารระนำติดตามเช่นเคย

ปีนี้จะนับเป็นปีทองของศิษย์เก่าแพทย์สงขลานครินทร์ก็ว่าได้ เพราะมีศิษย์เก่าของเรา ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ หลายท่าน และสารศิษย์เก่าได้นำเรื่องราว และเส้นทางชีวิตของท่านเหล่านั้น มาเล่าสู่กันฟังอย่างน้อยสองท่าน ท่านแรกคือแพทย์หญิงมิ่งขวัญ สุพรรณพงศ์ ศิษย์เก่ารุ่นที่ 13 ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็น ผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม และที่เพิ่งได้รับแต่งตั้งเป็นรองอธิบดีกรมควบคุมโรคป้ายแดงเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2566 นี้คือ นายแพทย์นิติ เหตานุรักษ์ ศิษย์เก่ารุ่นที่ 15 จากตำแหน่งเดิม คือผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ บทสัมภาษณ์ของท่านในฉบับนี้ ได้จัดทำในขณะที่ยังอยู่ที่โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ แต่ก็ทำให้มองเห็นเส้นทางสู่ความสำเร็จของท่านได้เป็นอย่างดี

นอกจากนั้น ยังมีบทความของ ศ.นพ.พิเชฐ อุดมรัตน์ “รางวัลที่ตราตรึงใจในชีวิต” มาให้ศิษย์เก่าได้แสดงความชื่นชม และเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานของพวกเราต่อไป และยังมีประมวลภาพกิจกรรมที่สำคัญต่าง ๆ รวบรวมไว้ในฉบับนี้ด้วยแล้ว เรียนเชิญติดตามตามอัธยาศัยครับ

นายแพทย์ศักดิ์วุฒิ รัตตานุกุล

บรรณาธิการ

เมื่อ วันที่ 10 พฤษภาคม 2566 ที่ผ่านมา ทางมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้กำหนดให้มีพิธีพระราชทานปริญญาบัตร สำหรับบัณฑิตแพทยศาสตร์ รุ่นที่ 44 ซึ่งสำเร็จการศึกษาไปเมื่อปี พ.ศ. 2465 จำนวน 190 คน และทางคณะฯ ได้จัดพิธีมอบใบประกอบวิชาชีพเวชกรรม เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2566 ณ ห้องประชุมทองจันทร์ หงส์ลดารมภ์ ในนามของคณะแพทยศาสตร์ ขอแสดงความยินดีกับความสำเร็จของบัณฑิตแพทย์ทุกคนด้วยครับ

ผมขอแสดงความยินดีเป็นอย่างยิ่งกับศิษย์เก่าแพทย์สงขลานครินทร์หลาย ๆ ท่านที่ได้รับการยอมรับ และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง ซึ่งนับว่าเป็นการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของผลผลิตจากคณะแพทยศาสตร์ของเรา ว่าได้รับการยอมรับเป็นที่ประจักษ์ในสังคมในวงกว้าง ซึ่งทางสมาคมศิษย์เก่า ได้ทยอยนำเสนอในสารศิษย์เก่าแพทย์ ม.อ. เรื่อยมา และในฉบับนี้ได้มีการสัมภาษณ์ พญ.มิ่งขวัญ สุพรรณพงศ์ (รุ่น 13) ผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม และ นพ.นิติ เหนาดนุรักษ์ (รุ่น 15) ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดี กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ผมในฐานะคนบตีคณะแพทยศาสตร์ รู้สึกปลาบปลื้มใจกับความสำเร็จของศิษย์เก่าแพทย์ ม.อ. เป็นอย่างยิ่งครับ

ในปีนี ทางคณะแพทยศาสตร์ ม.อ. ของเราก็ได้จัดงานประชุมวิชาการประจำปี ครั้งที่ 38 ระหว่างวันที่ 9-11 สิงหาคม 2566 “NOVEL MEDICINE FOR MANKIND การแพทย์ทันสมัย เพื่อเพื่อนมนุษย์” โดยมีการจัดประชุมทั้งในรูปแบบ onsite และ online และมีงาน Homecoming Night ในวันที่ 11 สิงหาคม 2566 ตั้งแต่เวลา 17.30 น. ณ โรงแรมคริสตัล หาดใหญ่ จึงใคร่ขอเชิญชวนศิษย์เก่าได้มาร่วมกิจกรรมดังกล่าว ร่วมกันครับ

รองศาสตราจารย์นายแพทย์เรืองศักดิ์ ลิธนาภรณ์

คณบดีคณะแพทยศาสตร์

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว หลังจากปีใหม่ แป๊บเดียวก็ผ่านมา 6 เดือน อย่างเข้าเดือนกรกฎาคม ผมขอรายงานกิจกรรมในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ดังนี้ครับ

1. โครงการทุนต้นกล้า ม.อ. ดำเนินการโครงการมาแล้ว 19 ปี มีนักศึกษาที่อยู่ในโครงการนี้ราว 200 คน โดยโครงการนี้ได้รับการสนับสนุนเงินจากภาคเอกชน ผู้ใหญ่ใจดี และศิษย์เก่า เพื่อเป็นทุนการศึกษาให้กับนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ยากจนในโรงเรียน 14 จังหวัดภาคใต้ เข้าศึกษาต่อในคณะต่าง ๆ ของ ม.อ. ทั้ง 5 วิทยาเขต โดยผ่านขั้นตอนการคัดเลือกจากคณะกรรมการที่ ม.อ. แต่งตั้งขึ้น และลงพื้นที่ประเมินกันอย่างเข้มข้น สำหรับสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ ได้ร่วมประชาสัมพันธ์โครงการดังกล่าวและรวบรวมเงินบริจาคได้เป็นเงิน 828,500 บาทครับ และสำหรับผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินเพื่อโครงการทุนต้นกล้า ม.อ. สามารถติดต่อได้ที่หน่วยศิษย์เก่าสัมพันธ์ ม.อ. (ไปรษณีย์ลดหย่อนภาษีได้ 2 เท่า)

2. งานเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสครบรอบ 55 ปี ม.อ. มหาวิทยาลัยได้จัดงานชื่นชมเชิดชูขอศรีตรัง เพื่อแสดงความเชิดชูศิษย์เก่าที่ได้รับการคัดเลือกเป็น ศิษย์เก่าดีเด่น ม.อ. ประจำปี 2565 ซึ่งศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ ได้รับการคัดเลือกเป็นศิษย์เก่าดีเด่น ม.อ. 6 ท่าน (ตามที่ได้ลงในสารศิษย์เก่าฯ ไปแล้วเมื่อฉบับที่ผ่านมาแล้วครับ) และในงานเลี้ยงสังสรรค์ศิษย์เก่า ม.อ. ภาคกลางคืน ทางสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ ได้ร่วมสนับสนุนเงินการจัดงานดังกล่าวจำนวน 100,000 บาทครับ

3. งาน Homecoming ที่กรุงเทพมหานคร เนื่องจากมีศิษย์เก่าอยู่ที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นจำนวนพอสมควร ทางสมาคมฯ จึงได้จัดงานพบปะสังสรรค์ขึ้นเป็นประจำทุกปี ในปีนี้จัดที่โรงแรมมณเฑียร ธิ.สุรวงศ์ กรุงเทพฯ และมีอาจารย์อาวุโสมาร่วมงานหลายท่าน อาทิเช่น ศ.นพ.สารเนตร์ ไวกุล รศ.นพ. พุฒิศักดิ์ พุทธิวิบูลย์ ศ.ดร.นพ. วีระศักดิ์ จงสู่วิวัฒน์วงศ์ ท่านคณบดีคณะแพทยศาสตร์ ม.อ. รศ.นพ. เรืองศักดิ์ สิรินาภรณ์ และท่านอาจารย์อาวุโสอีกหลาย ท่านในส่วนของศิษย์เก่าก็มาร่วมงานกันอย่างคับคั่ง จนห้องจัดงานมีขนาดเล็กไปเลยครับ

4. ขอแสดงความยินดีกับศิษย์เก่ารุ่นที่ 44 ที่เข้ารับพิธีพระราชทานปริญญาบัตร เมื่อวันที่ 10-11 พฤษภาคม 2566 ทางสมาคมศิษย์เก่าฯ ได้มอบเสื้อโปโล 50 ปี คณะแพทยศาสตร์ เป็นที่ระลึกให้กับบัณฑิตแพทยศาสตร์ทุกท่าน และบริการเครื่องดื่มฟรีให้กับบัณฑิตทุกคน ที่มาเชคอิน ณ ร้านบินหลา บรู ครับ

สำหรับงานที่กำลังจะจัดขึ้นในระยะเวลาอันใกล้นี้ ได้แก่ งานประชุมวิชาการประจำปี คณะแพทยศาสตร์ ครั้งที่ 38 NOVEL MEDICINE FOR MANKIND การแพทย์ทันสมัย เพื่อเพื่อนมนุษย์ ในวันที่ 9-11 สิงหาคม 2566 ซึ่งจะเป็นการจัดประชุมทั้งแบบ online และ onsite ครับ และงานคืนสู่เหย้าศิษย์เก่าแพทยศาสตร์ ม.อ. Homecoming Night MED PSU 2023 “หลบรังบินหลา” คืนวันศุกร์ที่ 11 สิงหาคม 2566 เวลา 17.30-21.00 น. ณ ห้อง Oxford Grand ชั้น 1 โรงแรมคริสตัล ซึ่งในงานนี้จะมีช่วงกิจกรรมสำหรับอาจารย์แพทย์ที่เกษียณอายุราชการในปีนี้อย่างครบถ้วน โดยงานนี้ศิษย์เก่าสามารถบริจาคเงินให้สมาคมตามอัธยาศัย ไม่มีจำหน่ายบัตรร่วมงานครับ

นายแพทย์นพวิทย์ คณาวังศ์พัฒน์
นายกสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ ม.อ.

พญ.มิ่งขวัญ สุพรรณพงศ์ (รุ่น 13) ผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม

สัมภาษณ์: นพ.ศักดิ์วุฒิ รัตตานุกูล

เรียบเรียง: น.ส.ศุจิรัตน์ เรืองเรืองกุลฤทธิ

อ บัณฑิต ขอพาไปทำความรู้จักกับ พญ.มิ่งขวัญ สุพรรณพงศ์ ผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม ซึ่งเพิ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ให้ดำรงตำแหน่งนี้ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2566 และได้เข้ารับตำแหน่งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 19 เมษายนนี้เองครับ

Q: ก่อนอื่นขอให้อาจารย์ช่วยเล่าประวัติส่วนตัว การศึกษา และการทำงาน จนมาถึงตำแหน่งสำคัญในวันนี้ค่ะ

A: พี่เป็นคนตรง เด็บโตและเรียนหนังสือจนจบมัธยมปลายที่จังหวัดตรัง แต่จริงๆ คือเกิดที่จังหวัดสงขลา บ้านที่เป็นครอบครัวข้าราชการ คุณพ่อเป็นครู คุณแม่เป็นศึกษานิเทศน์ มีพี่น้องสี่คน โดยพี่เป็นลูกคนโตค่ะ

พี่จบแพทย์ ม.อ.รุ่น 13 แล้วก็ได้อนุมัติบัตรแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ 2 สาขา คือ สาขาทจวิทยาซึ่งเทรนที่สถาบันโรคผิวหนัง กับอีกสาขา คือ เวชกรรมป้องกัน แขนงสาธารณสุขศาสตร์ ซึ่งได้จากการอบรมและสอบอนุมัติบัตรในภายหลังค่ะ นอกจากนั้นก็จบปริญญาโทอีก 3 ใบค่ะ คือ ด้านบริหารรัฐกิจ MPA, ด้านบริหารธุรกิจ MBA แล้วก็ MSc ด้าน International Health Policy อีกหนึ่งใบค่ะ

ส่วนประวัติการทำงาน ก็ทำงานหลักมา 4 แห่ง มีวาระพิเศษแทรกอีก 3 ที่ รวมจริงๆ ทั้งหมด 7 แห่งค่ะ โดย 6 แห่งอยู่ในภาครัฐราชการ และอีก 1 แห่ง คือ องค์การเภสัชกรรม ที่ทำอยู่ปัจจุบัน เป็นรัฐวิสาหกิจค่ะ โดยทำงานหลักๆ 4 แห่ง คือ โรงพยาบาลลิเกา จังหวัดตรัง โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี และสถาบันโรคผิวหนัง กรมการแพทย์ ก่อนจะมาลาออกจากราชการมาสมัครสรรหาเข้าเป็นผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรมค่ะ

ส่วนที่เป็นวาระพิเศษ ที่แรกคือ สำนักงานโครงการปฏิรูประบบสาธารณสุข หรือ Health Care Reform Project (HCR) ตำแหน่งนักวิจัยและผู้ประสานงานโครงการ แห่งที่ 2 คือ ศูนย์ฉีดวัคซีนกลางบางซื่อ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ ในช่วงวิกฤติโควิด-19 เกือบสองปีค่ะ ส่วนอีกก็คือ โรงพยาบาลโรคผิวหนังเขตร้อนภาคใต้ จังหวัดตรังค่ะ ทำอยู่ประมาณ 6 เดือนก่อนลาออกจากราชการค่ะ ที่ว่าเป็นวาระพิเศษ คือ ทั้งสามที่เป็นการทำงานควบไปกับงานหลักค่ะ อย่าง Health care reform ก็ทำคู่กับตอนอยู่ รพ.พระนั่งเกล้า ส่วนอีกสองที่ ก็ทำควบคู่ไปกับตอนที่ผู้อำนวยการสถาบันโรคผิวหนังค่ะ

Q: ประวัติการศึกษาและการทำงานของอาจารย์น่าฟังและหลากหลายมากค่ะ ขอให้ช่วยขยายรายละเอียดเพิ่มเติมให้หน่อยได้ไหมคะ

A: พี่เข้าเรียนแพทย์ ม.อ.ปี 2528 หลังจากจบแพทย์ก็ไปใช้ทุนที่ รพ.ลิเกา จ.ตรัง อยู่สามปีก็มาเทรน skin ต่อที่สถาบันโรคผิวหนัง กรมการแพทย์ ระหว่างที่เทรน skin พี่ก็เรียนปริญญาโทใบที่ 1 คือ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต หรือ MPA ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปด้วย กลางวัน train skin ตอนเย็นไปเรียนรัฐศาสตร์ ที่สนใจเรียนเพิ่มด้านนี้ เพราะว่าตอน

ที่ใช้ทุนที่ รพ.ลิเกา (เมื่อเกือบสามสิบปีที่แล้ว) พี่ต้องเป็นแพทย์ทั่วไปด้วย และต้องทำหน้าที่บริหารเป็น ผอ.รพ. ด้วย ซึ่งเราเป็นเด็กจบใหม่ ตอนนั้นอายุ 23 ปีมั้ง เช่นเช็คอะไรก็ยังไม่เป็นก็เรียนไป ทำงานไป สั่งสมประสบการณ์ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าไป ยิ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่ รพ.ลิเกา ก่อสร้างขยายจาก 10 เตียงเป็น 30 เตียง ไม่ได้ทราบหลักการบริหารอะไรเลยใช้ธรรมชาติและ common sense ในการทำงาน โดยหลังจากจบการเทรนผิวหนังพร้อมปริญญาโทด้านบริหารภาครัฐ ก็ไปทำงานกับพี่ทองวน (นพ.สงวน นิตยารัมภ์พงศ์) ที่ HCR เพราะตอนที่เรียน MPA ควบคู่กับเรียนผิวหนังนั้น พี่ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง แนวทางการปฏิรูประบบสาธารณสุขของไทย เป็นการเอาประสบการณ์ของประเทศต่าง ๆ มาวิเคราะห์แล้วเสนอเป็นแนวทางของประเทศไทย ซึ่งพี่สงวน (นพ.สงวน นิตยารัมภ์พงศ์) ได้อ่านแล้วสนใจ ก็เลยชวนให้มาทำ Health care reform project ซึ่งเป็นโครงการวิจัยร่วมกับสหภาพยุโรปที่พี่ทุนมา โดยในระหว่างที่ทำ HCR ก็ทำ practice skin ด้วย จึงเป็นการทำงานควบคู่กันสองที่ โดยตำแหน่งหนักๆ ยังอยู่ที่ ผิวหนัง รพ.พระนั่งเกล้า นนทบุรีค่ะ หลังจากนั้น 6 ปี จบจาก HCR พี่ก็เลือกที่จะรับราชการต่อที่ รพ.พระนั่งเกล้า เป็นแพทย์ผิวหนังเต็มตัวค่ะ

Q: แล้วอาจารย์ ได้ไปเรียน MBA กับ MSc ช่วงไหนคะ

A: ช่วงที่อยู่ รพ.พระนั่งเกล้า ได้ทำงานบริหารมาสักพักแล้ว ก็รู้สึกว่าคุณค่าความรู้เฉพาะด้านรัฐกิจ ยังไม่ครบรอบด้าน ยังขาดด้านธุรกิจซึ่งก็เป็นเทรนด์ในช่วงนั้น ประกอบกับภาครัฐก็มีการปรับตัว เอาเทคนิคจากภาคธุรกิจมาใช้ ก็เลยอยากไปเรียน MBA บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ธรรมศาสตร์เพิ่ม สุดท้ายก็เรียนจบ ได้มหาบัณฑิตดีเด่นด้านบริหารธุรกิจจากกองทุนศาสตราจารย์สังเวียน อินทรวิชัย ค่ะ ก็มีต่อยอดรับทุน Hubert H.Humphrey fellowship ไปอบรมเรื่อง Health insurance ที่ University of North Carolina อีกหนึ่งปี กลับมาทำงานสักพักก็ต่อยอดไปเรียน international health policy แต่จริง ๆ หนักเรื่อง health economics ที่ LSE (London School of Economics and Political Sciences) ที่ประเทศอังกฤษอีกหนึ่งปริญญา เรียนหลักสูตรต่าง ๆ พวกนี้ก็เรียกว่า เริ่มกลับเข้ามาทางการบริหาร หรือว่าทำงานเชิงนโยบายมากขึ้นอีกครั้งค่ะ

Q: แล้วอาจารย์มาเป็นผู้อำนวยการสถาบันโรคผิวหนังเมื่อไร และประสบการณ์การทำงานที่นั่นเป็นอย่างไรบ้างคะ

A: ขณะที่ทำงาน รพ.พระนั่งเกล้า จนปี 2556 ก็โอนไปกรมการแพทย์ เป็นผู้อำนวยการสถาบันโรคผิวหนัง ตามที่เรา

เรียนจบมา ถือว่าการทำงานที่สถาบันโรคผิวหนัง คือ เป็นส่วนสำคัญที่สุดในชีวิต เพราะเป็นที่ที่เราเป็นผู้บริหารเต็มตัว และอยู่นานมากค่ะ คือสิบปี (ระหว่างปี 2556-2566) เป็นที่ที่มีความสุขมาก เป็นที่ที่เราได้ปล่อยของปล่อยพลัง เอาองค์ความรู้ที่เคยเรียน เอาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เคยมี มาร่วมด้วยช่วยกันพัฒนาสถาบันให้เจริญก้าวหน้า มีการเปลี่ยนแปลงและมีความสำเร็จเกิดขึ้นมากมายที่นั่น แต่ไม่ใช่เป็นผลงานที่คนเดียวจะคะทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นเกิดจากความร่วมมือ ร่วมลุย ไปไหนไปกันของเจ้าหน้าที่ทุกระดับจริง ๆ ค่ะ อันนี้คือไม่ได้ตอบแบบนางงามนะค่ะ ความจริงล้วน ๆ เลยค่ะ

ตึกใหม่ของสถาบันโรคผิวหนังเพิ่งสร้างเสร็จเมื่อปีที่แล้ว และเพิ่งย้ายกลับไปปฏิบัติงานเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2566 นี้เองค่ะ ตึกนี้ก็มีความท้าทายของเราพอสมควร เพราะว่าตึกเก่ามาก มีพื้นที่จำกัด และ infrastructure ต่าง ๆ เช่น น้ำ ไฟ ลิฟต์ ก็ผัดกันเสีย เราจำเป็นต้องสร้างใหม่ โดยที่ดินมีจำกัดแค่ไร่ครึ่งและตึกเดิมก็เต็มพื้นที่ ความท้าทาย คือ การหาที่อยู่ใหม่ระหว่างสร้าง สุดท้ายก็ผลบุญหนุนนำให้สามารถมาขออาศัยชั่วคราวที่สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี ซึ่งอยู่ติดกัน ทำให้สะดวกทั้งกับเจ้าหน้าที่และคนไข้ที่มาใช้บริการ ถึงตึกจะกำลังก่อสร้าง แต่ก็เดินต่ออีกนิดเดียว ก็สามารถให้บริการได้เหมือนเดิม

ส่วนเรื่องผลิตภัณฑ์ที่รับสถาบันโรคผิวหนัง ก็เริ่มมาได้สัก 5-6 ปีแล้วค่ะ เป็นการนำเอางานวิจัยและองค์ความรู้ที่สถาบันโรคผิวหนังมาก่อให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์ แทนที่จะวิจัยเสร็จแล้วทิ้งไว้บน “หิ้ง” เราก็เอามาขึ้น “ห้าง”

บทบาทอื่น ๆ ของสถาบันโรคผิวหนังที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญคือ การปรับตัวเองให้เป็นผู้รับผิดชอบหลักด้านการดูแลรักษาโรคผิวหนังของประเทศไทย คือ กิ่ง ๆ เป็น country manager ด้านนี้ เมื่อก่อนสถาบันโรคผิวหนัง จะเน้นด้านฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้าน เป็นเลิศด้านวิชาการได้มาตรฐานระดับประเทศและนานาชาติ เรียกว่าเป็น the best แต่ในช่วง 5-6 ปีที่ผ่านมา ทั้งนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข ของกรมการแพทย์ และของตัวสถาบันโรคผิวหนังทำให้เราต้อง bring the best to the most คือ ต้องเป็นผู้ร่วมพัฒนาระบบสุขภาพในการดูแลรักษาโรคผิวหนังโดยรวมของประเทศ แม้สถาบันจะไม่สามารถตรวจรักษาได้ทั้งหมด แต่เราก็มีบทบาทในด้านการให้คำปรึกษา และจัดบริการการแพทย์ทางไกลหรือ telemedicine เป็นสาขาแรก ๆ ของประเทศ โดยเราเริ่มตั้งแต่ปี 2558

Q: อาจารย์อยู่สถาบันโรคผิวหนังมาสิบปี ประทับใจเรื่องไหนมากที่สุดคะ

A: หลัก ๆ ก็เป็นเรื่องคน เรื่องเจ้าหน้าที่ค่ะ ที่ประทับใจมาก และเพิ่งผ่านมาไม่นาน คือตอนที่สถาบันโรคผิวหนังต้องเป็นผู้รับผิดชอบหลักของศูนย์ฉีดวัคซีนกลางบางซื่อ เจ้าหน้าที่ที่ฮึดมาก เราเคยทำงานเจ็ดวันต่อสัปดาห์ เข้าถึงสามสี่ทุ่มทุกวัน ศูนย์ฉีดวัคซีนกลางบางซื่อ หรือ CVC (Central vaccination center) เริ่มเปิดทำการวันที่ 24 พฤษภาคม 2564 โดยเรามีเวลาเตรียมการแค่สามวัน มีการปรับเป้าหมายฉีดวัคซีนจากวันละ 2,000 คน เป็นวันละ 15,000-20,000 คน จากที่สถาบันจะรันศูนย์ด้วยเจ้าหน้าที่ของเราเอง ก็ต้องเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้บริหารและผู้ประสานงานแทน เจ้าหน้าที่ก็ต้องประสานงานจากทุกภาคส่วน ทั้งในและนอกกระทรวงสาธารณสุข ทั้งภาครัฐและเอกชน ต้องมีการปรับเอาเทคโนโลยีมาใช้ ทั้งในการลงทะเบียนและการ run processes ต่าง ๆ ต้องมีการบริหารคนงบประมาณ จิปาถะ โดยที่ตัวสถานีกกลางบางซื่อยังไม่ได้เปิดใช้งาน ไม่มีอุปกรณ์ใด ๆ เรียกว่ามีแต่ผ้ากับเปต่าน เริ่มกัน from

the scratch จริง ๆ ประสบการณ์ครั้งนี้ทำให้พี่ตระหนักถึงพลังแห่งความร่วมมือที่ยิ่งใหญ่ เป็น powerful collaboration จากทุกภาคส่วน ทั้งรัฐและเอกชน จากทุกกระทรวง ทบวง กรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงคมนาคม และการรถไฟ ที่อยู่คู่กับเรา จนถึงวันปิดศูนย์ในวันที่ 30 กันยายน 2565 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการคงสถานะโควิด-19 เป็นโรคติดต่อร้ายแรง

Q: ขอเรียนสอบถามเพิ่มเติมเรื่องการเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลโรคผิวหนังเขตร้อน ภาคใต้จังหวัดตรังค่ะ

A: อันนี้ก็ชะตาชีวิตเหมือนกันค่ะ เดิมถูกวางตัวส่งมาเรียนเพื่อไปทำงานที่นั่น แต่ไม่ได้ทำ จนปลายปี 2565 จบภารกิจบางชื่อแล้ว พอดี ผอ.รพ.โรคผิวหนัง จ.ตรัง ต้องย้ายไปปฏิบัติงานที่อื่น ทำให้ขาด ผอ. ท่านอธิบดีกรมการแพทย์ (นพ.ธงชัย กิริติหัตถยากร) ก็ขอให้พี่ไปช่วยปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผอ.รพ.โรคผิวหนังเขตร้อน จ.ตรัง อีกตำแหน่งหนึ่งควบคู่ไปกับการเป็น ผอ.สถาบันโรคผิวหนัง ก็ทำควบคู่กันจนวันที่ 18 เมษายน 2566 ซึ่งพี่ได้ลาออกจากราชการ มารับตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรมค่ะ

Q: เห็นการพัฒนาและบทบาทของสถาบันโรคผิวหนังแล้ว อยากทราบแรงจูงใจว่าทำไมอาจารย์ถึงได้สมัครมาเป็นผู้ประกอบการองค์การเภสัชกรรมคะ

A: โดยความตั้งใจเดิมพี่คิดอยู่ก่อนแล้วว่า ถ้าตึกใหม่สถาบันโรคผิวหนังเสร็จ จะขอพัก และลาออกจากราชการ ซึ่งก็บังเอิญตอนช่วงที่เริ่มบอกกล่าวผู้ใหญ่ว่าจะลาออก ประจวบเหมาะกับทางองค์การเภสัชกรรมเริ่มกระบวนการสรรหาผู้อำนวยการท่านใหม่ เพราะ ผอ.ท่านเดิมคือ ท่านวิฑูรย์ ด้านวิบูลย์ เกษียณอายุราชการ (เนื่องจากองค์การเภสัชกรรมเป็นรัฐวิสาหกิจ ตำแหน่งผู้อำนวยการจะเกษียณตามวันเกิดเมื่ออายุครบ 60 ปี บริบูรณ์) เมื่อผู้ใหญ่ที่พี่เคารพนับถือหลายท่านทราบเรื่อง พี่จะลาออก ก็เลยชักชวนให้มาลองสมัครทำงานที่องค์การเภสัชกรรม เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม และที่สำคัญคือโดยส่วนตัวแล้ว พี่มีความประทับใจกับบทบาทขององค์การเภสัชกรรม ในช่วงวิกฤติโควิด-19 เป็นอย่างมากอยู่ก่อนแล้ว บทบาทขององค์การเภสัชกรรมในฐานะที่เป็นองค์กรหลักเพื่อความมั่นคงทางยาและเวชภัณฑ์ของประเทศนั้น ทั้งสำคัญและท้าทาย ก็เลยลองสมัครเข้ารับการสรรหา ดูได้รับการคัดเลือกในที่สุดค่ะ

Q: ซึ่งหมายความว่า ตอนนี้อาจารย์ได้ลาออกจากราชการแล้ว

A: พี่ได้ร่วมทำพิธีวันสถาปนาสถาบันโรคผิวหนังครบรอบ 51 ปี เมื่อวันที่ 18 เมษายนเสร็จสิ้น ก็ลาออกจากราชการ และมารับตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรมเมื่อวันที่ 19 เมษายนที่ผ่านมาค่ะ ทั้งนี้ องค์การเภสัชกรรมเป็นรัฐวิสาหกิจหนึ่งเดียวของกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้นการจะเป็นผู้อำนวยการก็ต้องลาออกจากราชการก่อนค่ะ

Q: สิ่งที่อาจารย์ตั้งใจจะพัฒนาองค์การเภสัชกรรมมีอะไรบ้าง และต้องปรับตัวเยอะไหมคะ

A: ขอตอบคำถามท้ายก่อน ว่าต้องปรับตัวเยอะพอสมควรค่ะ เพราะงานขององค์การเภสัชกรรมจะเป็นทั้งกึ่งรัฐและเอกชน คือภาระหน้าที่เพื่อสาธารณะประโยชน์ แต่ขณะเดียวกันก็ต้องมีตัวชี้วัดเชิงธุรกิจในแง่ผลกำไรอยู่ด้วย ขนาดขององค์กรก็ใหญ่ขึ้นลิบเท่า จากที่เคยบริหารสถาบันโรคผิวหนังที่มีเจ้าหน้าที่ 300-400 คนก็ต้องมาทำงานกับเจ้าหน้าที่ 3,000-4,000 คน จากที่บริหารเงินและงบประมาณปีละ 500-600 ล้านบาท มาก

สุดคือหลักพันล้าน แต่ที่องค์การเภสัชกรรมคือเป็นหลักหมื่นล้านบาท เพราะฉะนั้น แค่ขนาดของงานและความรับผิดชอบก็มากขึ้นเป็นสิบ ๆ เท่า ก็ต้องปรับตัวเยอะพอสมควรค่ะ แต่ก็สู้สุดใจค่ะ เพราะจริง ๆ แล้วทุกอย่างคือการทำงานเป็นทีมองค์กรจะใหญ่แค่ไหน ถ้าทีมแข็งแกร่งก็ฝ่าฟันไปได้ค่ะ

ส่วนตอบคำถามแรกว่าตั้งใจจะพัฒนาองค์การเภสัชกรรมไปยังไง หลัก ๆ ก็คือ ทำให้การเป็นองค์กรหลักเพื่อความมั่นคงทางยาและเวชภัณฑ์ของประเทศ มีความแข็งแกร่งขึ้น ทนสมัยขึ้น สามารถนำหน้าหรืออย่างน้อยก็เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพค่ะ ซึ่งการจะพัฒนาไปให้ได้ตามเป้าหมายนี้ก็มีความท้าทายหลายอย่าง ทั้งสภาพตลาดหลังยุคโควิด-19 ที่ไม่เหมือนเดิม การที่เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเป็นตลาดเสรีได้ ทำให้ปัจจัยบางอย่างที่เป็น competitive advantages ขององค์การเภสัชกรรมก็จะลดลง การเปิดตลาดใหม่ ๆ ช่องทางการตลาดใหม่ ๆ การพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น มากมายหลายเรื่องเลยค่ะ แต่ก็ถือเป็นความท้าทายของชีวิตค่ะ ก็จะพยายามทำทุกอย่างให้ดีที่สุดค่ะ ขอเวลาทำงานสักพักหนึ่งนะคะ แต่จะ Try my best ในทุกประเด็นค่ะ

Q: สุดท้ายอยากให้อาจารย์ช่วยฝากอะไรถึงศิษย์เก่าและน้อง ๆ นักศึกษาแพทย์ในปัจจุบันด้วยค่ะ

A: ไม่มีอะไรจะฝากมากค่ะ แต่อยากเรียนทั้งอาจารย์และพี่ ๆ น้อง ๆ แพทย์ ม.อ.ค่ะ ว่าดีใจและภาคภูมิใจที่ได้เป็นศิษย์เก่าของที่นี่ค่ะ ขอให้ทุกท่านได้มีความสุข และสนุกกับการได้ทำงานเพื่อประเทศชาติ ไม่ว่าจะบทบาทใด ๆ ก็ตาม และถ้ามีโอกาสที่จะได้เรียนรู้ก็อยากจะให้ช่วยโอกาสนั้นไว้ค่ะ

จะเห็นว่าประวัติของพี่ จะมีภาคการเรียนเยอะพอสมควร เพราะตัวเองมีฐานความเชื่อว่า ชีวิตมนุษย์เมื่อเทียบกับใด ๆ แล้วแสนสั้น แต่องค์ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ นั้นเป็นการสั่งสมจากรุ่นสู่รุ่น ถ้าเราไม่มีโอกาสเรียนก็จงเรียน แล้วนำเอาความรู้นั้นไปประยุกต์และปรับใช้กับบริบทแห่งชีวิตจริงก็จะช่วยทำให้เราไม่ต้องลองผิดมากเกินไป แต่ขณะเดียวกันก็มีแกนหรือแนวที่ให้เราได้ลองถูกอย่างรวดเร็วมากขึ้น ฐานของชีวิตที่นอกจากการศึกษาระดับต้นแล้ว การที่ได้เรียนแพทย์ที่ ม.อ.ก็เป็นการได้รับความรู้และประสบการณ์ที่สำคัญ เป็นพื้นฐานในการประกอบวิชาชีพ ในการทำงานที่สำคัญที่สุดค่ะ ก็ขอกราบคุณครูอาจารย์มาพร้อมกับการสัมภาษณ์นี้ด้วยค่ะ ขอบพระคุณมากค่ะ.

นพ.นิติ เหนตาอนุรักษ์ ^(รุ่น 15)

รองอธิบดีกรมควบคุมโรค

สัมภาษณ์: นพ.ศักดิ์วุฒิ รัตตานุกุล

ศาสตราจารย์เก่าฉบับนี้ เปิดคอลัมน์ศิษย์เก่าผู้ทรงคุณค่า เป็นเวทีแนะนำศิษย์เก่าของเราในทุกวงการ ที่ได้สร้างชื่อเสียงเป็นที่น่าภาคภูมิใจ ของชาวสงขลานครินทร์ สำหรับฉบับนี้ขอแนะนำให้รู้จักกับ นายแพทย์นิติ เหนตาอนุรักษ์

Q: ขอให้แนะนำตัวให้พวกเรารู้จักครับ

A: สวัสดีครับ ผมนายแพทย์นิติ เหนตาอนุรักษ์ เป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด เข้าเรียนชั้นประถมที่โรงเรียนจ่านังศรีวิทยา เขตห้วยขวาง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายที่โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) สอบเข้าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปี 2530 เป็นแพทย์สงขลา รุ่น 15 จบปี 2536 บรรจุที่โรงพยาบาลสระบุรี เมื่อ 1 เมษายน 2536 เป็นแพทย์ใช้ทุนอยู่ในแผนกอร์โธปิดิกส์ จนมิถุนายน 2538 ก็ไปศึกษาต่อทางด้านศัลยกรรมระบบปัสสาวะ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 ปี จบแล้วกลับมาทำงานต่อ ในปี 2541 ที่โรงพยาบาลสระบุรี ในปี 2542 ช่วงครึ่งปีหลัง ก็ไปศึกษาต่อด้านการส่องกล้องระบบปัสสาวะ (Endourology) ที่ Singapore General Hospital ประเทศสิงคโปร์ แล้วกลับมารับราชการต่อที่สระบุรี ซึ่งมีศูนย์แพทยศาสตร์ ร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สอนนักศึกษาแพทย์ ชั้นคลินิก (ปี 4-6) หน้าที่หลักก็คือเป็นศัลยแพทย์ระบบปัสสาวะ ดูแลผู้ป่วยที่มีปัญหาทางระบบปัสสาวะของโรงพยาบาลสระบุรีและจังหวัดใกล้เคียงทั้งหมด เนื่องจากมีแพทย์ด้านนี้เฉพาะที่โรงพยาบาลสระบุรี ในปี 2554 ได้สมัครเป็นกรรมการสมาคมศัลยแพทย์ระบบปัสสาวะ แห่งประเทศไทย จากการเลือกตั้งวาระ 2 ปี ผมอยู่ในวาระ 4 วาระรวม 8 ปี จนหมดวาระในปี 2562

ด้านวิชาการ เป็นอาจารย์สอนด้านคัลยกรรมระบบปัสสาวะ ที่โรงพยาบาลสระบุรี ตั้งแต่ปี 2541 จนถึงปี 2561 ในเรื่องบริหาร ประมาณปลายปี 2549 ได้รับมอบหมายหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มงานคัลยกรรมเป็นอยู่ประมาณ 7 ปี จนถึงปี 2557 ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (พรส.) ดูแลแผนยุทธศาสตร์ ของโรงพยาบาล ตั้งแต่ปี 2559 ขยับขึ้นมาเป็นรองผู้อำนวยการฝ่ายการแพทย์ของโรงพยาบาลสระบุรี ต่อมา 5 มกราคม 2561 ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลเสนา และ 7 ตุลาคม 2563 ได้ย้ายมาเป็นผู้อำนวยการ โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ และปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมควบคุมโรค ครับ

ในด้านการพัฒนาศักยภาพการบริหาร หลักสูตรที่ได้รับการอบรมคือ ปี 2555 หลักสูตรพัฒนารองผู้อำนวยการฝ่ายการแพทย์ รุ่นที่ 6 และหลักสูตรบริหารโรงพยาบาล ของรามธิบดี (CEO s3) หลักสูตรพัฒนาทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และปี 2553 หลักสูตรผู้บริหารศูนย์แพทยศาสตรศึกษา (MSE 11)

และเรียนหลักสูตรนักบริหารระดับสูงกระทรวงสาธารณสุข (นบส. 33) ในปี 2559 และปี 2562 เรียนหลักสูตรนักบริหารระดับสูงของกระทรวงสาธารณสุข รุ่นที่ 1 (นบส.สธ.1) และ ส.นบส.กพ. รุ่นที่ 13

ด้านชีวิตครอบครัว สมรสกับนางมณฑาทิพย์ เทตานุรักษ์ พยาบาลวิชาชีพ จบจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีบุตรด้วยกัน 3 คน คนที่ 1 นางสาวปัทมา เทตานุรักษ์ จบสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ผังเมือง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2562) คนที่ 2 นางสาวปัทมพร เทตานุรักษ์ จบแพทยศาสตร์ รามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล (2565) คนที่ 3 นายปณวัฒน์ เทตานุรักษ์ กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒครับ

Q: ผลงานที่ภาคภูมิใจมีอะไรบ้างครับ

A: สำหรับผลงานด้านบริหาร ผมผ่านงานประธาน service plan หลายสาขา ในเขตสุขภาพที่ 4 เช่น สาขาคัลยกรรม สาขา มะเร็ง palliative care และ intermediate care และสาขาที่ยัง

ดำเนินการอยู่ตลอด คือสาขาวิชาคววาระและดวงตา ตั้งแต่ มีนาคม 2559 ทั้งที่โรงพยาบาลสระบุรีและโรงพยาบาลเสนา ที่ โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ผมสนับสนุนและดำเนินการต่อต้านการ ปรึกษาคววาระและดวงตา เพื่อให้มือคววาระปลูกถ่ายให้กับคนที่ มี ปัญหาต้องปลูกถ่ายคววาระ ในปี 64 โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ เป็น อันดับหนึ่งของประเทศในการบริจาคดวงตา 45 ดวงตา และ เมื่อ 4 กรกฎาคม 65 มีการปลูกถ่ายกระจกตาเป็นครั้งแรกใน โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ 3 ราย จริงๆแล้วเราไม่มีจักษุแพทย์ด้าน กระจกตา แต่เราเชิญอาจารย์แพทย์จากโรงพยาบาลจุฬารัตน์ มาทำการปลูกถ่ายกระจกตาให้ครับ

Q: ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการทำโครงการปลูกถ่ายคววาระ มีอะไรบ้างครับ

A: การปรึกษาคววาระมีพลังอยู่ 5 ด้าน ครับ อันดับหนึ่งที่ สำคัญคือผู้บริหารระดับสูง รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง ท่าน ให้การสนับสนุน ในโรงพยาบาลของเราเอง ผู้บริหารของ องค์กรก็มีความสำคัญ ในการส่งมอบภารกิจ ความรับผิดชอบ ต้องชัดเจน โดยเฉพาะรองผู้อำนวยการฝ่ายการแพทย์และ ฝ่ายการพยาบาลในการช่วยกันขับเคลื่อน เรื่องที่สองก็คือทีม สะพานบุญ ทีมพยาบาลผู้ประสานผู้ปรึกษาคววาระ ส่วนใหญ่ จะมีโรงพยาบาลละหนึ่งคนที่ผ่านการอบรมจะทำงานนี้สำเร็จ ต้องเหนื่อยมาก จึงต้องจัดตั้งเป็นทีม มีคนเข้ามาเกี่ยวข้อง หลายคน แกนหลักคือพยาบาลผู้ประสานผู้ปรึกษาคววาระ และ ทีมแพทย์ก็ต้องมีส่วนร่วม ก็ต้องมีศัลยแพทย์ทั่วไป ศัลยแพทย์ ระบบสมอง ศัลยแพทย์ระบบปัสสาวะ รวมถึง อายุรแพทย์ทั่วไป และอายุรแพทย์โรคไตและจักษุแพทย์ด้วย

มีสหวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการแพทย์ ห้อง lab ธนาคารโลหิต สังคมสงเคราะห์ สรุปลงให้เป็นงานของ ทางโรงพยาบาล ส่วนที่สาม พลังจากผู้ปรึกษาคววาระ ต้อง สื่อสารก็คือเรื่องของความเชื่อ การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ที่ ต่อเนื่อง เชิญชวน ในโรงพยาบาลควรจะมีภาพ มีบอร์ดให้ความ รู้ทางด้านการศึกษาคววาระให้ทราบ รวมไปถึงผู้บริหารต้องให้ ความสำคัญการไปมอบ พวงหรีดให้แก่ญาติร่วมกับการเชิดชู เกียรติ ในงานฌาปนกิจ สวดอภิธรรม จะตระหนักในวงกว้าง ไปเรื่อย ๆ ลีคือพลังจากผู้รับการปลูกถ่ายคววาระซึ่งจะมีออกมา ตามสื่อ การได้รับการปลูกถ่ายกระจกตา โด ทำให้คุณภาพชีวิต ดีขึ้น ทำให้สังคมรับรู้ว่ามีผู้รอรับบริจาคตา 17,000 คน รอไต เกือบ 7,000 คน คุณภาพชีวิตก็จะดีขึ้น พลังที่ห้าคือพลังจาก สื่อมวลชน อย่างที่โรงพยาบาล ก็จะมีเชิญสื่อมวลชน ผู้สื่อข่าว ท้องถิ่นมาเก็บภาพช่วยทำสื่อออกไปในจังหวัด ในระดับประเทศ ก็เป็นการประชาสัมพันธ์ครับ และในปีงบประมาณ 2566 ผมได้ รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นประธาน Service plan สาขานี้ ก็ได้เดินสายไปบรรยายในจังหวัดต่างๆเพื่อเยี่ยม เสริมพลังจนผ่านมาครึ่งปีงบประมาณ 2566 เรามีผลงานเกิน กว่าปีงบประมาณ 2565 ทั้งปี ผมต้องขอขอบคุณพลังบุญจาก ทุกโรงพยาบาลในประเทศที่ช่วยกันขับเคลื่อนงานบริจาคและ ปลูกถ่ายคววาระครับ

Q: เป็น ผอ.มาสองโรงพยาบาล วันนี่มองปัญหาของกระทรวงสาธารณสุข ปัญหาสุขภาพของประชาชนที่จะเป็นโอกาสพัฒนาอย่างไรบ้าง

A: เป็นผู้อำนวยการ สิ่งสำคัญที่สุดในหน้าที่ของท่านคือประเด็นที่หนึ่งต้องทำให้โรงพยาบาลเป็นที่พึ่งในการดูแลสุขภาพให้แก่คนในพื้นที่ จะทำอย่างไรให้คนในพื้นที่ที่ไม่สบายได้รับการดูแล ผู้รับบริการได้รับการบริการในโรงพยาบาลของเรา ไม่ต้องลำบากเดินทางไปโรงพยาบาลไกล ๆ พัฒนาให้ CMI สูงขึ้น เป็นการยกระดับศักยภาพของโรงพยาบาล ไม่ต้องส่งต่อผู้ป่วยไปยังโรงพยาบาลอื่น ประเด็นสำคัญคือให้เกิดการรักษาที่เหมาะสม ยกตัวอย่างในโรงพยาบาลจังหวัด ควรรักษาได้เป็นส่วนใหญ่ จะส่งต่อก็ต้องเป็นเคสที่ยุ่งยาก ซับซ้อนจริง ๆ เช่นการผ่าตัดหัวใจ การผ่าตัดเส้นเลือดแดง-ใหญ่ ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญระดับสูง โดยนำโรคที่โรงพยาบาลทั่วไปในจังหวัดต้องให้การดูแลรักษาได้ มาวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาของพื้นที่ ประเด็นที่สองที่สำคัญนอกจากพัฒนาศักยภาพ คือ

ต้องคอยดูให้ขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน คอยดูว่ามีความขาดแคลนในครุภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ รวมทั้งสถานที่ทำงานยังขาดแคลนอะไร จะทำให้คนมีความสุขในการทำงานมากขึ้นได้อย่างไร ประเด็นที่สามคือการดูแลสิ่งแวดล้อมในโรงพยาบาล ในตลอดสองปีที่ผ่านมาผมพัฒนาสิ่งแวดล้อมในทุกหอผู้ป่วยของโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ ให้ผู้ป่วยและญาติ ได้รับความสะดวกสบายในด้านอาคาร สถานที่ ระบบระบายอากาศ ระบบแสง เสียงรบกวนในแผนกผู้ป่วยนอก และที่นั่งรอแอดมิทใหม่ สิ่งแวดล้อมส่วนที่สอง เพื่อให้การทำงานของหมอ พยาบาลสะดวกสบาย แสงสว่างเพียงพอ มีระบบปรับอากาศของโรงพยาบาลรวมทั้งห้องทำงานคุณพยาบาล เทคนิคการแพทย์ นักกายภาพบำบัด ทันตแพทย์ แผนกเจ้าหน้าที่ กลุ่มภารกิจ หน่วยงาน ฝ่ายสนับสนุน สถานที่ ที่ทำงานดีมีความสำคัญในการผลิตผลงานที่ดี ประเด็นที่สี่ก็คือต้องมีพื้นที่พักผ่อน

ในโรงพยาบาลมีบุคลากรกว่า 1,800 คน เรามีสถานที่พักผ่อนระหว่างช่วงกลางวัน ให้มารับประทานอาหาร มีห้องน้ำ

สถานที่ออกกำลังกาย fitness center สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล ส่วนที่จอดรถที่ยังไม่เพียงพอที่ต้องดำเนินการอันนี้ต้องนำทั้ง 4 ประเด็นเป็นหลักสำคัญในการบริหาร

Q: ทราบว่าท่านมาช่วยดูแลรักษาผู้ป่วยด้วย ไข้ไหมครับ

A: ทุกวิชาชีพมีความสำคัญในการทำงานให้กับโรงพยาบาลในสามด้าน คือ บริการ วิชาการ และ บริหาร เพียงแต่อัตราส่วนของแต่ละงานอาจจะไม่เท่ากันในแต่ละคนแต่ละช่วงเวลา ตอนผมเป็นแพทย์ประจำ มิติการบริหารอาจจะน้อย วิชาการก็เป็นกรรมการสมาคม ร่วมประชุมวิชาการ ส่วนบริการก็ทำหน้าที่ในการเป็นคัลยแพทย์ระบบปัสสาวะดูแลผู้ป่วย แต่เมื่อทำหน้าที่บริหาร สัดส่วนของด้านวิชาการก็ลดลง แต่บทบาทให้บริการด้านความเป็นแพทย์ยังคงอยู่ ในวันนี้ได้ทำงานคัลยแพทย์ระบบทางเดินปัสสาวะมากกว่า 25 ปี ก็จะมีทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลรักษาคนไข้ ยังตรวจผู้ป่วยและผ่าตัดและไม่ไปแย่งห้องผ่าตัดแพทย์ประจำ โดยออกโอพีดีทุกวันศุกร์ เนื่องจากมีเวลาน้อยลง ก็จะพยายามเซตเคส 4 โมงครึ่งถึง 6 โมงครึ่งจะผ่านนอกเวลาโดยไม่เบิกค่าตอบแทนนอกเวลา ไม่ว่าจะเป็ค่า workload ค่าเวร ทำให้เราสบายใจ ประเด็นสำคัญคือโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ยังขาดแคลนคัลยแพทย์ระบบทางเดินปัสสาวะ แต่เดิมก็มีแพทย์ 2 ท่าน ถึงเกษียณหนึ่งท่าน ดูแลคนไข้เยอะมาก จึงช่วยน้องหมอเขาแล้วก็เป็นที่ปรึกษา พัฒนาทักษะน้องที่เพิ่งจบก็เป็น win win situation ประชาชนคนเพชรบูรณ์ที่มีปัญหาด้านคัลยกรรระบบปัสสาวะก็ได้รับการรักษานี้ได้มาตรฐาน ในเวลาที่เหมาะสม ไม่ต้องเดินทางไปรักษาที่จังหวัดอื่น ลองนับดูปีหนึ่งผมผ่าตัดเคสใหญ่ปีละกว่า 200 ราย

Q: มีหลักการในการทำงานอย่างไร จนงานประสบความสำเร็จแทบทุกด้าน

A: ผมมีหลักคิดหนึ่งคือ “ทำหน้าที่ในการรับผิดชอบให้ดีที่สุด” ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดฐานะใด เป็นหน้าที่ของเราทำหน้าที่ให้ดีที่สุด ข้อที่สองก็คืออาจารย์ สัจด์ จิตตะยโสธร อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบดินทรเดชา ท่านสอนคำขวัญที่ผมยึดถือมาตลอด คือ “ถ้ารู้จักขอ ต้องรู้จักให้” ในส่วนตัว โรงพยาบาลให้สถานที่ทำงาน ให้ชื่อเสียงให้ทักษะ ส่งไปอบรม ผมก็ต้องตอบแทนนะครับ ต้องทำงานในการช่วยกันพัฒนาโรงพยาบาลให้เจริญก้าวหน้าเป็นที่พึ่งของประชาชน เป็นสองข้อหลักที่

ยึดถือมาตลอด ในช่วงหลังในการบริหารอีกสองข้อที่เพิ่มขึ้นคือ “โลกธรรม 8” (มีลาภ เสื่อมลาภ มียศ เสื่อมยศ มีขึ้นชม มีนินทา มีสุข มีทุกข์) สี่คู่นี้เป็นวัฏจักรของชีวิต ขึ้นอยู่กับแต่ละช่วงเราจะเจอสิ่งใด ทำให้เราเข้าใจชีวิต อดทน รอจนไปสู่ชีวิตอีกด้านที่คู่กัน กรณีที่เราอยู่ด้านลบให้เป็นบวก ในด้านที่เป็นบวกก็ต้องตระหนักว่าสักวันก็ต้องมีด้านลบเกิดขึ้นในชีวิตครับ ต้องมีคนไม่ชอบฉะนั้นต้องมองให้รอบด้าน อีกข้อหนึ่งก็คือ “เหรียญมีสองด้าน” ท่านทำสิ่งใด จะทำให้ใจคนชอบร้อยเปอร์เซ็นต์เป็นไปไม่ได้ ต้องรับฟังในทีมผู้บริหารในการตัดสินใจ ทั้งห้าท่านรองผู้อำนวยการฝ่ายการแพทย์ รองพยาบาล รองบริหาร รองปฐมภูมิ รอง พรส. ต้องทำงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันพูดคุยปรึกษากันบ่อย กินข้าวเที่ยง ปรึกษาจะเอายังไง

Q: ท้ายที่สุดมองสถาบัน ม.อ.ที่สร้างพวกเรายากจะฝากข้อคิดมายังศิษย์เก่าหรือศิษย์ปัจจุบัน ทำอย่างไรให้ชีวิตประสบความสำเร็จ

A: ผมจบเมื่อปี 2536 เมื่อปลายปี 2565 ได้กลับ มา ม.อ. อีกครั้ง คณะแพทยศาสตร์เจริญก้าวหน้าขึ้นมากสถานที่ใหญ่โตกว้างขวาง ก็อยากให้พวกเรามีความภาคภูมิใจในชีวิตของเราที่ได้เป็นส่วนร่วมของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะแพทย์สอนให้เราเป็นหมอดี ที่จะรับใช้พี่น้องประชาชน พระราชดำรัสของสมเด็จพระราชบิดา เป็นสิ่งที่ผมยึดถือมาตลอด “คิดถึงประโยชน์เพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ประโยชน์ส่วนตนเป็นกิจที่สอง” หน้าโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ผมก็ได้อัญเชิญมาไว้เตือนสติ มีพระฉายาลักษณ์พระราชบิดารวมทั้งหน้าห้องประชุมหรือผนังอาคารคัลยกรรรม เพื่อเตือนใจ ให้ได้รำลึกถึงพระราชดำรัสของสมเด็จพระบิดา ที่สอนเรามา ยิ่งได้อัญเชิญมาเป็นนามของสถาบัน ยิ่งต้องยึดมั่นเป็นเท่าทวีคูณ เราภูมิใจที่เป็นหมอสงขลา อยากจะบอกเพื่อน ๆ น้อง ๆ ว่าเราไม่ได้ด้อยกว่าใคร ไม่ว่าทั้งความรู้ ทักษะ แล้วก็ทัศนคติหมอสงขลาได้ออกมาพัฒนาในพื้นที่ทั้งประเทศไทย ไม่ใช่เฉพาะในภาคใต้ที่ภาคเหนือ น่าน เชียงราย หรือทางอีสาน อุบล ก็มีรุ่นพี่เราไปอยู่ตั้งหลายท่าน รวมทั้งผมเองก็มาทำงานในภาคกลาง รวมทั้งเรายังมีศิษย์เก่าระดับ อธิบดี รองปลัดกระทรวง ผู้ตรวจราชการ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป อยู่หลายท่าน เราต้องภูมิใจที่ได้ช่วยกันสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันของเราครับ.

รางวัลที่ตราตรึงใจในชีวิต*

โดย ศ.เกียรติคุณ นพ.พิเชฐ อุดมรัตน์

กราบเรียน ท่านอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดีคณะต่าง ๆ นายกสมาคมศิษย์เก่าของคณะต่าง ๆ ศิษย์ปัจจุบัน และผู้มีเกียรติทุกท่านครับ ก่อนอื่นผมใคร่ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้มอบรางวัลที่มีคุณค่ายิ่งนี้ให้กับผม และได้เรียนเชิญให้ผมมากล่าวบนเวทีนี้ โดยผมขอเริ่มต้นกล่าวถึงความผูกพันระหว่างผมกับ ม.อ.วิทยาเขตหาดใหญ่ก่อนนะครับ

หาดใหญ่ในอดีต

ผมเป็นศิษย์เก่าแพทย์ ม.อ.รุ่น 2 ครับ หลายท่านคงไม่ทราบว่า ผมเป็นคนหาดใหญ่โดยกำเนิด สมัยผมยังเด็กอยู่นั้น ได้เคยขี่จักรยานมากับเพื่อน ๆ จนถึงวัดปากน้ำ ก็หมดเขตเมืองหาดใหญ่แล้ว เลยจากนั้นไปก็เป็นป่า ต่อมาเมื่อเราทราบข่าวว่ารัฐบาลมีโครงการสร้างมหาวิทยาลัยแห่งใหม่อยู่ที่ไกลออกไปจากวัดปากน้ำ พวกเราก็ตั่งหน้าตั้งตารอคอยเพื่อรอดูมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ที่มีชื่ออยู่รู้จักกันทั่วไปว่า ม.อ. หลังจากนั้นเราก็ได้ทราบข่าวมาว่า มีโครงการจะตัดถนนเส้นใหญ่ที่ไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งคนหาดใหญ่เรียกว่า ถนน 30 เมตร (ปัจจุบันคือถนนราษฎร์ยินดี) ผมได้ใช้ชีวิตอยู่ในหาดใหญ่ตั้งแต่เกิดจนเรียนหนังสือจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากนั้นผมก็ดำเนินรอยตามพี่ ๆ ด้วยการไปสอบเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาในกรุงเทพฯ

ไอ้ กรุงเทพฯเมืองฟ้าอมร

ในชีวิตจริงที่ผมประสบมา กรุงเทพฯ ในยุคนั้น (พ.ศ. 2515) ไม่ใช่เมืองฟ้า แต่เป็นเมืองที่มีปัญหาการจราจรติดขัดหนาแน่นมาก ผู้โดยสารต่างแออัดอยู่บนรถเมล์ โดยเฉพาะเวลาเร่งด่วน เช่น ช่วงเช้าที่โรงเรียนจะเปิด สมัยนั้นผมที่วักกระเป๋า

นักเรียนสีดำ ใส่หนังสือเฉพาะวิชาที่จะเรียนในแต่ละวันเล่มหนาหลายเล่มจนกระเป๋าหนักมาก นักเรียนส่วนใหญ่จะใช้พวงน้ำรองไว้ใต้หัวกระเป๋าเพื่อจะได้ไม่เจ็บมือ ผมยืนถือกระเป๋าที่ป้ายช่วงเช้าเพื่อรอขึ้นรถเมล์ สายที่จะผ่านหน้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พบว่า รถทุกสายทุกคัน มีผู้โดยสารแออัดไปหมด ล้นมาจนถึงทางขึ้นบันไดรถเมล์ ซึ่งมีผู้โดยสารและเด็กนักเรียนยืนตรงบันไดอยู่แล้วหลายคน สำหรับคนที่ยืนบันไดชั้นล่างสุดมักต้องยืนเพียงขาข้างเดียวเท่านั้น เพราะมีผู้โดยสารคนอื่นยืนอยู่ด้วย ผมได้ไปขึ้นรถเมล์ด้วยความหวังว่าน่าจะมีสักคันที่มีผู้โดยสารไม่หนาแน่นมาก พอจะเบียดตัวเข้าไปยืนในรถเมล์ได้โดยไม่ต้องยืนอยู่บนบันไดรถเมล์อย่างน่าหวาดเสียว แต่ปรากฏว่า รถเมล์ทุกคันที่มาจอดที่ป้ายก็ล้นแต่มีผู้โดยสารหนาแน่นทั้งสิ้น ในที่สุดผมจึงตัดสินใจขึ้นรถเมล์คันนั้นไปด้วย โดยมือข้างซ้ายจับราวตรงทางขึ้นรถเมล์ ส่วนมือข้างขวาหัวกระเป๋าซึ่งหนักอึ้งไปด้วยหนังสือ ส่วนเท้าข้างซ้ายผมยืนอยู่ที่บันไดรถเมล์ด้านล่างได้เพียงเท้าเดียว โดยเท้าข้างขวาไม่ได้ยืนเหยียบอะไร

* ปรับปรุงจากคำบรรยายเนื่องในโอกาสได้รับรางวัลศิษย์เก่าดีเด่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปี 2565 ในด้านความสำเร็จในอาชีพ หน้าที่การงาน โดยได้รับรางวัลและบรรยายเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2566 ณ หอประชุมฉลองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ไว้เลย นับเป็นการเดินทางที่หวาดเสียวและตื่นเต้นที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิตของผม จนกลัวว่าจะพลัดตกจากรถเมลงลงไปเสียก่อน ผมจึงตัดสินใจตั้งแต่ตอนนั้นเลยว่าจะขอกลับมาเรียนต่อมหาวิทยาลัยใกล้บ้านในอำเภอหาดใหญ่ และขอลาแล้วกรุงเทพฯ เมืองฟ้าอมร ที่การจราจรติดขัดอย่างแสนสาหัส

คณะแพทยศาสตร์ ม.อ. ในอดีต

เมื่อผลสอบ entrance ออกมาว่าผมสอบติดคณะแพทยศาสตร์ ม.อ. ผมดีใจมาก ทางมหาวิทยาลัยได้ให้นักศึกษาใหม่ทุกคนเดินทางพร้อมกันโดยรถไฟชั้น 3 ผมจึงได้มีโอกาสเจอเพื่อน ๆ ที่จะไปเรียนคณะเดียวกันตั้งแต่อยู่บนรถไฟ เพื่อนบางคนเป็นเด็กกรุงเทพฯ ไม่เคยเดินทางไกล ๆ แบบนี้มาก่อน พอขบวนรถไฟจอดที่สถานีนครปฐมก็นึกว่าถึงหาดใหญ่แล้ว หยิบกระเป๋าจะลงจากรถไฟ ผมเลยบอกไปว่าอย่าเพิ่งลง บอกเพื่อนให้ทราบว่าจะมาหาดใหญ่อยู่ไกลจากกรุงเทพฯ เกือบ 1,000 กิโลเมตร ดังนั้นเราต้องนอนอยู่บนรถไฟและคงถึงหาดใหญ่พรุ่งนี้ช่วงสาย ๆ

และแล้วในตอนสายของวันรุ่งขึ้นที่สถานีรถไฟชุมทางหาดใหญ่ พวกเราพบว่า มีรุ่นพี่แต่งชุดนักศึกษา มารอต้อนรับพวกเราหลายคน โดยมีท่านอธิการบดีสมัยนั้น คือ ศ.นพ. สวัสดิ์ สกกุลไทย มารอต้อนรับพวกเราด้วยตัวเอง ทำให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่นและประทับใจมาก จากนั้นก็มีรถบัสพาพวก

เราไปส่งยังหอพักต่าง ๆ ในรั้ว ม.อ. คณะแพทย์ในขณะนั้นยังไม่มีตัวตึกของตนเองและยังไม่มีโรงพยาบาล โดยอาจารย์และข้าราชการต่างแยกย้าย ไปนั่งทำงานในบางส่วนของตึกคณะวิทยาศาสตร์บ้าง ตึกคณะวิศวกรรมศาสตร์บ้าง ส่วนการฝึกปฏิบัติงานในโรงพยาบาลนั้น พวกเราต้องไปขึ้นปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลหาดใหญ่ ซึ่งในช่วงนั้นอาจารย์แพทย์ยังไม่พอนอกจากจะได้แพทย์จากโรงพยาบาลหาดใหญ่ มาช่วยสอนเป็นอาจารย์แพทย์ให้กับพวกเราแล้ว บางครั้งทางคณะก็ได้เชิญอาจารย์แพทย์จากกรุงเทพฯ มาเป็นอาจารย์พิเศษสอนให้กับพวกเราด้วย ซึ่งอาจารย์เหล่านี้ต่างก็ทุ่มเทเวลาให้กับพวกเราเป็นอย่างมาก เพราะอาจารย์มาสอนได้แค่ 2-3 วัน อาจารย์จึงขอสอนเพิ่มในช่วงเวลากลางคืนอีก 2-3 ชั่วโมง ให้กับพวกเรา ซึ่งพวกเราที่ยินดีเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเกิดความกลัวว่าพวกเราจะเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้น 2 ที่มีความรู้แน่นๆ สู้กับนักศึกษาแพทย์ในกรุงเทพฯ ไม่ได้ จึงทำให้พวกเรากระตือรือร้น และขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เป็นประจำ

ฟ้าดินถิ่นไกลใครจะมา สู่อณูสงขลานครินทร์

หาดใหญ่ในปี พ.ศ. 2527 แตกต่างจากหาดใหญ่ในปัจจุบันมาก ตัวมหาวิทยาลัยเองก็อยู่ห่างไกลจากตัวเมืองประมาณ 4 กิโลเมตร บรรยากาศในมหาวิทยาลัย หลัง 6 โมงเย็นไปแล้วจึงเงียบเหงาเพราะขณะนั้นมีนักศึกษาอยู่ไม่กี่คณะ คณะละไม่กี่

คน นักศึกษาหลายคนจึงใช้บริการรถตุ๊กตุ๊กนั่งเข้าเมือง ซึ่งมีจุดหมายปลายทางอยู่ที่หน้าโรงพยาบาลนครโอเดียน ถนนนิพัทธ์อุทิศ 3 ที่จะมีร้านขายของกินอยู่หลายร้าน ปัจจุบันโรงพยาบาลนครโอเดียนถูกทุบทิ้งไปแล้ว และได้มีการสร้างศูนย์การค้าโอเดียนในบริเวณใกล้เคียงขึ้นมาแทน

อาจารย์แพทย์ของพวกเรา ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์หนุ่มสาวที่เพิ่งจบการฝึกอบรมเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ และมักมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯหรือจังหวัดในภาคอื่น ๆ การติดต่อเดินทางก็ไม่สะดวกเหมือนในปัจจุบัน ไม่มีโทรศัพท์มือถือ การเดินทางไป-กลับ หาดใหญ่-กรุงเทพฯ ใช้รถไฟเป็นหลัก ซึ่งมักถึงหาดใหญ่ล่าช้าอยู่เป็นประจำ อาจารย์แพทย์ที่ไม่คุ้นเคยกับการใช้ชีวิตที่อยู่ห่างไกลบ้านมากหรือมีพ่อแม่ที่สูงอายุที่ต้องคอยเป็นห่วงอยู่ที่ภูมิลำเนาอื่น จึงตัดสินใจลาออกหรือโอนย้ายไปขอรับราชการอยู่ที่โรงพยาบาลอื่นแทน พวกเราที่เป็นนักศึกษาแพทย์ต่างได้รับข่าวเศร้าเรื่องอาจารย์ลาออกนี้เป็นระยะ ๆ จนมีการทายกันในหมู่พวกเราว่า ใครจะเป็นอาจารย์คนถัดไปที่จะขอลาออก ผมเองในฐานะนักศึกษาแพทย์ในขณะนั้น มีความเข้าใจและเห็นใจอาจารย์ทุกคนที่ขอลาออกหรือโอนย้าย แล้วก็ตั้งคำถามกับตัวเองว่า หากเป็นเช่นนี้ต่อไป คณะแพทย์ ม.อ.ในอนาคตจะเป็นเช่นไร ในเมื่อผมเป็นคนหาดใหญ่ เกิดหาดใหญ่ โตที่หาดใหญ่ ผมคงใช้ชีวิตที่หาดใหญ่ต่อไปได้ หากผมได้รับเลือกให้เป็นอาจารย์แพทย์ของที่นี่ เมื่อคิดได้เช่นนี้แล้ว ผมก็มุ่งมั่นตั้งใจที่จะสมัครเป็นอาจารย์แพทย์ของ ม.อ.ทันทีที่เรียนจบ แม้ขณะนั้น อ.นพ.จำลอง บ่อเกิด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหาดใหญ่ ได้ชวนให้ผมไปทำงานที่โรงพยาบาลหาดใหญ่ก็ตาม ผมกล่าวขอพระคุณอาจารย์ แต่เรียนให้อาจารย์ทราบว่า ผมตัดสินใจสมัครเป็นอาจารย์แพทย์ของ ม.อ. ไปแล้ว

ม.อ.กับผม ยิ่งกว่าความผูกพันมันเกลียว

สมัยผมทำงานอยู่ที่ ม.อ. เคยมีคนถามผมต่อหน้า ผศ.ดร.ปิติ ทฤษฎีคุณ (อาจารย์สอนวิชาเภสัชศาสตร์ อยู่ที่คณะวิทยาศาสตร์ ม.อ.) ว่าผมอยู่มากี่ปีแล้ว อ.ปิติ ซึ่งรู้จักผมดีได้ช่วยตอบให้แทนว่า “จะให้นับตั้งแต่ช่วงสมัยที่พี่เขฐูเป็นนักศึกษาเลยหรือเปล่า” และหากนับจนถึงวันนี้ซึ่งเป็นวันที่ผมอายุเกิน 65 ปีบริบูรณ์ไปแล้ว เรียกได้ว่ากว่าครึ่งหนึ่งของชีวิต ผมได้ใช้ชีวิตอยู่ใน ม.อ.แห่งนี้ ตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษาแพทย์ ในช่วง พ.ศ. 2517-2523 และผมได้รับบรรจุเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ 30

กันยายน 2560 ชีวิตผมจึงมีความผูกพันกับ ม.อ.มาก ลูก ๆ ทั้ง 5 คนของผมต่างก็เกิดที่โรงพยาบาล ม.อ. ผมได้พักอาศัยอยู่ในบ้านพักของมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข ได้ไปวิ่งออกกำลังกายรอบอ่างน้ำอยู่บ่อย ๆ เดิมทีตอนลูกยังเล็ก ๆ ผมต้องขับรถไปรับไปส่งลูกด้วยตนเอง แต่พอลูกโตแล้วก็สามารถใช้บริการขึ้นรถบัสของมหาวิทยาลัย ที่มารับ-ส่งลูกถึงหน้าบ้านได้ นับเป็นความสะดวกสบายเป็นอย่างยิ่ง จนผมเคยคิดว่าหาก ม.อ.เปิดให้มีการเช่าที่ดินได้ผมก็จะขอเช่า เพื่อพักอาศัยอยู่ใน ม.อ. นี้ต่อไปไม่อยากจะย้ายไปไหนเลย เพราะสำหรับผมแล้ว ม.อ.คือ สถานที่เรียน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผม เป็นสถานที่ทำงานของผม เป็นบ้านที่พักอาศัยให้กับผม ได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างสะดวกสบายและมีความสุข ตั้งแต่เริ่มทำงานจนเกษียณอายุราชการ

ชีวิตกับการทำงาน

การประสบความสำเร็จในชีวิต (successful life) กับความพึงพอใจในชีวิต (satisfied life) สองเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเดียวกันนะครับ แม้ฟังดูแล้วอาจจะมีส่วนที่ทับซ้อนอยู่ก็ตาม วันนี้ผมได้รับรางวัลศิษย์เก่าดีเด่น ด้านความสำเร็จในอาชีพหน้าที่การงาน อาจถือได้ว่าเป็นหลักฐานอย่างหนึ่งที่บ่งบอกว่า

ผมมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จแล้ว แต่ผมเองก็รู้สึกพึงพอใจในชีวิตในหลาย ๆ ด้านของผมด้วยเช่นกัน

การประสบความสำเร็จในชีวิตนั้น เราจะต้องถูกประเมินโดยคนอื่นตามเกณฑ์ที่เขากำหนด เช่น หากจะยื่นขอประเมินเป็นศาสตราจารย์ เราก็จะต้องถูกประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิว่าเรามีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ที่เขากำหนดหรือไม่ ในขณะที่ความพึงพอใจในชีวิตนั้น เป็นการที่เราประเมินตัวเองว่าโดยรวมแล้วเรามีความพึงพอใจในชีวิตมากน้อยเพียงใด และถ้าหากเราเป็นคนคิดบวกรู้จักประเมินตน ไม่คาดหวังอะไรเกินจริง รู้จักพอใจในสิ่งที่มี ยินดีในสิ่งที่เป็น ยืนใจในสิ่งที่เจอ และรับได้เสมอในทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา เราก็จะมีชีวิตได้อย่างพึงพอใจ

ชีวิตเปรียบเหมือนการโยนลูกบอล 5 ลูกไปพร้อม ๆ กัน

ซุนดาร์ พิชัย (Sundar Pichai) CEO คนปัจจุบันของ Alphabet ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของ Google และ YouTube และนั่งตำแหน่ง CEO ของ Google ควบด้วย เคยกล่าวไว้ว่า ชีวิตคนเราเปรียบเหมือนการโยนลูกบอล 5 ลูก ไปพร้อม ๆ กันขึ้นไปในอากาศ โยนแล้วรับแล้วโยนกลับขึ้นไปใหม่ โดยไม่ให้ลูกบอล 5 ลูกนั้นเสียหาย หรือตกหล่นลงบนพื้น ลูกบอล 5 ลูกนี้ชื่อว่า งาน, ครอบครัว, สุขภาพ, สัมพันธภาพ และจิตวิญญาณ (spiritual) ในบรรดาลูกบอล 5 ลูกนี้ มีเพียงลูกเดียวที่ทำด้วยยาง ส่วนอีก 4 ลูกนั้นเป็นลูกแก้ว หมายความว่า หากคุณรับมันไม่ทัน มันก็จะหล่นแตก และเสียหายได้

“ลองทายกันดูไหมครับว่าอันไหนเป็นลูกแก้วที่คุณไม่ควรจะทำแตก สำหรับชีวิตของคุณ และอันไหนคือลูกยางที่แม้คุณจะทำมันหล่นพื้น ก็ยังสามารถหยิบขึ้นมาโยนใหม่ได้อีก?”

“ลูกแก้วของคุณ คือ งาน? ครอบครัว? สุขภาพ? สัมพันธภาพ? หรือจิตวิญญาณ?”

ซุนดาร์ พิชัย เฉลยว่า เฉพาะงานเท่านั้นที่เป็นลูกยางส่วนที่เหลือเป็นลูกแก้วทั้งหมด นั่นหมายความว่า งานไม่ใช่เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของชีวิต เพราะแม้คุณจะรับมันไม่ทัน มีหล่นตกพื้นไปบ้างเป็นครั้งคราว คุณก็ยังสามารถล้มแล้วลุก หยิบขึ้นมาโยนใหม่ไปบนอากาศได้ แต่อีก 4 ลูกที่เหลือซึ่งเป็นลูกแก้วนั้น หากคุณเผลอทำให้มันหล่นตกพื้นไปแล้วแตกกระจาย บางครั้งมันอาจยากที่คุณจะหยิบขึ้นมาใหม่เพื่อโยนอีก ดังนั้นชีวิตในทัศนะของซุนดาร์ พิชัย คือ การสร้างดุลยภาพระหว่างการทำงานกับครอบครัว สุขภาพ จิตวิญญาณ และสัมพันธภาพกับ

บุคคลอื่น โดยเฉพาะกับบุคคลที่สำคัญ หรือมีความหมายกับคุณ

ปัจจุบันเราจึงได้ยินคำว่า work-life balance ซึ่งบางคนมองว่าน่าจะใช้คำว่า work-life harmony หรือ work-life flow มากกว่า

ในวันนี้ผมจึงขอฝากไว้ให้พวกเราช่วยกันไปคิดต่อหรือปรับใช้ให้เหมาะกับบริบทของชีวิตตัวเองในสองเรื่องนะครับ คือ เรื่องความพึงพอใจในชีวิตกับเรื่องชีวิต 5 ด้านตามแนวคิดของซุนดาร์ พิชัย

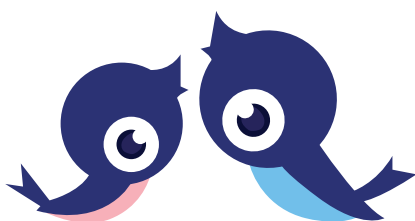
รางวัลนี้เป็นรางวัลที่ตราตรึงใจในชีวิต

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านครับ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ผมเคยได้รับรางวัลต่าง ๆ มากมาย ทั้งจากในประเทศและจากต่างประเทศ แต่ก็ไม่มีรางวัลใด ๆ ที่ทำให้ผมรู้สึกภาคภูมิใจเท่ากับรางวัล “ศิษย์เก่าดีเด่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ที่ผมได้รับในวันนี้ เพราะการที่เป็น “ลูกสงขลานครินทร์” แล้วได้รับรางวัลนี้จาก ม.อ. ที่เปรียบเสมือนเป็นพ่อแม่ของเราเป็นผู้มอบให้กับลูก นับว่าเป็นความชื่นใจมากที่สุดของชีวิต เปรียบเสมือนที่ผ่านมาเราได้รับคำชื่นชมจากคนอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ของเรา เราเป็นคนปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็นคนดีศรีสงขลา เป็นจิตแพทย์ดีเด่นด้านการวิจัย เป็นจิตแพทย์ดีเด่นด้านการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นผู้ให้กำเนิดวันไบโพลาร์โลก (World Bipolar Day, WBD) ฯลฯ แต่เรายังไม่เคยได้รับคำชื่นชมจากพ่อแม่ของเราเลย มาวันนี้พ่อแม่ของเราได้แสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่า ชื่นชมและยกย่องเราให้เป็นคนหนึ่งในลูกดีเด่น จึงนับได้ว่าเป็นรางวัลของชีวิตที่หาที่สุดมิได้ และจะอยู่ตราตรึงในหัวใจของลูกศรีตรังคนนี้อย่างยาวนานครับ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอขอบคุณ นพ.นพวิทย์ คณาวงศ์พัฒน์ นายคณบดี ศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คนปัจจุบันที่ได้ช่วยกรุณาถอดเทปบางส่วนของคำบรรยายมาเป็นบทความในครั้งนี้อย่างดี รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้เขียนได้เขียนบทความนี้ขึ้น ด้วยหวังว่าจะเป็นประโยชน์กับท่านผู้อ่านบ้างไม่มากก็น้อย

ประมวลภาพงาน

Homecoming Night @Bangkok

วันที่ 28 มกราคม 2566 ณ โรงแรมมณเฑียร กรุงเทพมหานคร

(ดูภาพเพิ่มเติมได้ที่ FB : ศิษย์เก่าแพทย์ ม.อ.)

ประมวลภาพงาน

พิธีพระราชทานปริญญาบัตร และพิธีมอบใบประกอบ

เมื่อวันที่ 10-11 พฤษภาคม 2566

(ดูภาพเพิ่มเติมได้ที่ FB: งานกิจการนักศึกษาและศิษย์เก่า งานการศึกษาหลังปริญญา)

พี่น้องชาวแพทยีม.ว. ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันทุกท่าน
ปีนี้เรามีนัดกันนะ!

HOME COMING NIGHT 2023

หลรับันหลา

กิจกรรมสนุกสนาน
อาหารอร่อย
ย้อนความทรงจำในรั้วคณะแพทย
...เพราะไม่ว่าจะอายุเท่าไร
ใจเราก็กี young เสมอ

11 สิงหาคม 2566
17.30-21.30 น.
โรงแรมคริสตัล หาดใหญ่

Stay tuned for more information!

ติดต่อสอบถาม :
สมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
โทร.074-451531 e-mail : alumni@medicine.psu.ac.th

ประชุมวิชาการประจำปี คณะแพทยศาสตร์ ครั้งที่ 38

NOVEL-MEDICINE FOR MANKIND

PSU คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วันที่ 9 - 11 สิงหาคม 2566
| คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ |

การแพทย์ทันสมัย เพื่อเพื่อนมนุษย์

วันที่ 9 สิงหาคม 2566 Room 1 ห้องทองจันทร์ พงศ์ดารมภ์

08.15-08.30 น. **พิธีเปิด**
 08.30-09.00 น. **พิธีมอบรางวัลแพทย์ตัวอย่างภาคใต้**
 09.00-10.00 น. **ปาฐกถาเกียรติยศ ศ.บพ.ธาดา ยิบอินซอย : Novel Medicine for Mankind ศ.บพ.ยง ภู่วรรณ**
 14.50-16.00 น. **Novel medicine คนไทยมีโอกาสเข้าถึงหรือไม่**
 วิทยากร: นพ.จเด็จ ธรรมธัชอารี
 เลขาธิการสำนักหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สปสช.
 Moderator: รศ.นพ.สมเกียรติ สรรพวีรวงศ์ (ประธานองค์กรแพทย์)

ศ.บพ.ยง ภู่วรรณ

นพ.จเด็จ ธรรมธัชอารี

รศ.นพ.สมเกียรติ สรรพวีรวงศ์

Room 2 (ห้องเกษม สิมวงศ์)

14.50-16.00 น. **Patient-centered Care : A new paradigm for health systems and service**
 Moderator: ดร.พญ.ปิยะนันทน์ วัจนกลางกูร (สาขาวิชาศัลยศาสตร์ ม.อ.)
 วิทยากร:
 • Background in Thailand
 1. พศ.ดร.นพ.วรุฒม์ อุจน์จิตสกุล (สาขาวิชาจิตเวชศาสตร์ ม.อ.),
 2. คุณศรินทิพย์ ชัตติยะกาญจน์ อดีตผู้ป่วยมะเร็งต่อมน้ำเหลืองระยะสุดท้าย ประธานมูลนิธิเครือข่ายมะเร็ง
 3. พว.เนาวนิตย์ เสียมโหม หัวหน้าพยาบาลศูนย์ถันยเวชชา
 กรรมการชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนมะเร็งเต้านม โรงพยาบาลสงขลานครินทร์
 • Solutions and World Directions
 Prof. Kitano Seigo, MD, PhD., President of Oita University Japan
 Co-chairman International Caremake Association

วันที่ 10 สิงหาคม 2566 Room 1 ห้องทองจันทร์ พงศ์ดารมภ์

09.00-10.00 น. Plenary session **การพัฒนาทางการแพทย์ในอนาคตตามเป้าหมาย การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals)**
 วิทยากร: ศ.บพ.นครชัย เพื่อนปฐม Moderator: พศ.ดร.นพ.ธารานันท์ ต้นธนาธิป
 14.50-16.00 น. **(Online) "Life under the sea"**
 วิทยากร: พศ.ดร.ธรรณ์ ชำรงนาวาสวัสดิ์
 ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศ.บพ. นครชัย เพื่อนปฐม

พศ.ดร.นพ.ธารานันท์ ต้นธนาธิป

Prof. Kitano Seigo, MD, PhD.

พศ.ดร.นพ.วรุฒม์ อุจน์จิตสกุล

คุณศรินทิพย์ ชัตติยะกาญจน์

พว.เนาวนิตย์ เสียมโหม

ดร.พญ.ปิยะนันทน์ วัจนกลางกูร

พศ.ดร.ธรรณ์ ชำรงนาวาสวัสดิ์

วันที่ 11 สิงหาคม 2566 Room 1 ห้องทองจันทร์ พงศ์ดารมภ์

08.15-08.30 น. **ศิษย์เก่าดีเด่น 5 ด้าน** 14.30-16.30 น. **พิธีปิด+Medicine tournament**

รายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ : <https://psu.onvirtual-meeting.com>
 ติดต่อสอบถาม/สมัครที่ : หน่วยการจัดประชุม คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 โทรศัพท์ : 074-451147 E-mail : meeting@medicine.psu.ac.th

ฟรี ไม่มีค่าใช้จ่าย
 ประชุมรูปแบบ Hybrid

